

CUPRINS:

<i>Mulțumiri</i>	9
<i>Toltecii</i>	11
<i>Introducere</i>	13
Partea I – PUTEREA SIMBOLURILOR	
<i>Capitolul 1: DE UNDE ÎNCEPEM</i>	
Programul explică totul	19
<i>Capitolul 2: SIMBOLURI ȘI LEGĂMINTE</i>	
Arta oamenilor	29
<i>Capitolul 3: POVESTEA TA</i>	
Primul Legământ: Fii impecabil în tot ceea ce spui	41
<i>Capitolul 4: FIECARE MINTE ESTE O LUME ÎN SINE</i>	
Al Doilea Legământ: Nu lua nimic în nume personal	53
<i>Capitolul 5: ADEVĂR SAU FICȚIUNE</i>	
Al Treilea Legământ: Nu face presupuneri inutile	65
<i>Capitolul 6: PUTEREA CREDINȚEI</i>	
Simbolul lui Moș Crăciun	77
<i>Capitolul 7: PRACTICA ESTE SECRETUL MAESTRULUI</i>	
Al Patrulea Legământ: Fă întotdeauna tot ce îți stă în puteri	87
Partea a II-a – PUTEREA ÎNDOIELII	
<i>Capitolul 8: PUTEREA ÎNDOIELII</i>	
Al Cincilea Legământ: Fii sceptic, dar învață să ascuți	99
<i>Capitolul 9: VISUL PRIMEI ATENȚII</i>	
Victimele	115
<i>Capitolul 10: VISUL CELEI DE-A DOUA ATENȚII</i>	
Luptătorii	127
<i>Capitolul 11: VISUL CELEI DE-A TREIA ATENȚII</i>	
Maeștrii	145
<i>Capitolul 12: CUM POȚI DEVENI UN CLARVĂZĂTOR</i>	
O nouă perspectivă	167
<i>Capitolul 13: CELE TREI LIMBAJE</i>	
Ce fel de mesager ești?	183
<i>EPILOG: Ajută-mă să transform această lume</i>	195
<i>Despre autori</i>	201

Capitolul 8: PUTEREA ÎNDOIELII

Al Cincilea Legământ: Fii sceptic, dar învață să asculți

Al cincilea legământ sună astfel: „*Fii sceptic, dar învață să asculți*”. Prima parte a legământului te învață să îți cultivi scepticismul pentru un motiv cât se poate de simplu: marea majoritate a lucrurilor pe care le auzi nu sunt adevărate. Tu știi deja că oamenii comunică prin simboluri și că aceste simboluri nu sunt adevărate. Simbolurile par adevărate doar atât timp cât suntem de acord cu ele, dar nu reprezintă *în sine* adevărul. A doua parte a legământului spune: „*Învață să asculți*”. Motivul este la fel de simplu: atunci când asculți cu adevărat, tu poți înțelege cu ușurință semnificația simbolurilor folosite de oameni. Le poți înțelege astfel povestea, iar comunicarea cu ei devine mult mai ușoară. Dacă toți oamenii ar practica acest legământ, în locul confuziei actuale ar domni pacea și claritatea.

Dacă ai înțeles că marea majoritate a mesajelor transmise prin simboluri nu sunt adevărate, semnificația primei părți a legământului, cea referitoare la scepticism, devine mult mai profundă. În acest caz, *scepticismul* este legat de măiestrie, întrucât se folosește de puterea îndoielii pentru a discerne adevărul. Ori de câte ori îți auzi propria minte sau pe un alt artist spunându-ți ceva, pune-ți această întrebare: „*Este acest lucru adevărat, sau nu este? Este aceasta o realitate autentică, sau doar o realitate virtuală?*” Îndoiala te poate conduce *dincolo* de simboluri și te face responsabil pentru toate mesajele pe care le primești sau pe care le transmiți. De ce ți-ai investi încrederea într-un mesaj care nu este adevărat? Cultivarea scepticismului te va ajuta să nu mai crezi orice mesaj, să nu-ți mai investești încrederea în mesajele neadevărate și în simboluri, și implicit să ți-o păstrezi pentru tine.

De vreme ce credința înseamnă să nu ai îndoieli, iar îndoielile presupun automat o lipsă de credință, *fii sceptic. Nu crede tot ce auzi*. Altfel spus, nu crede în toate poveștile pe care și le creează artiștii visători prin cunoașterea pe care au acumulat-o. Așa cum știi deja, cea mai mare parte a cunoașterii acumulate nu este adevărată. Întreaga simbolică este neadevărată. De aceea, *nu mă crede pe mine, nu te crede pe tine și nu crede pe nimeni altcineva*. Adevărul nu are nevoie de credința ta pentru a fi recunoscut. El există pur și simplu, și supraviețuiește indiferent dacă tu crezi sau nu în el. Numai minciunile au nevoie de credința ta. Ele știu că dacă nu vei crede în ele, nu vor supraviețui scepticismului tău și vor dispărea.

Pe de altă parte, scepticismul poate merge în două direcții opuse. Una constă în a pretinde că ești sceptic pentru că te consideri prea deștept pentru a te lăsa prost. „Iată cât de inteligent sunt. Nu cred în nimic”. Acesta nu este un scepticism autentic. Adevăratul scepticism înseamnă să nu crezi din start în orice auzi și să discerzi adevărul de minciună. Atâta tot. El te ajută doar să devii conștient de faptul că marea majoritate a oamenilor trăiesc în minciună. Dacă știi că oamenii visează și distorsionează adevărul, este normal să fii sceptic atunci când îi asculți. Numai în acest fel poate deveni visul tău o reflecție a adevărului.

Orice artist distorsionează adevărul, dar nu trebuie să îl condamni sau să îl faci mincinos în față pentru acest lucru. La urma urmelor, cu toții mințim într-un fel sau altul, dar nu neapărat pentru că dorim acest lucru, ci pentru că suntem convinși că avem dreptate. Așa ne-au învățat simbolurile pe care le-am acumulat. Dacă devii conștient de acest proces, cel de-al cincilea legământ capătă un nou sens și îți poate schimba viața.

Oamenii vor veni la tine și îți vor spune povestea lor personală. Ei îți vor comunica punctul lor de vedere, pe care îl consideră adevărat. Tu nu trebuie să judeci acest punct de vedere pentru a stabili dacă este adevărat sau nu. Arată-le respect și nu îi critica niciodată. Ascultă ce au ei de spus prin simbolurile lor, pornind însă de la premisa că ceea ce îți spun este distorsionat de convingerile lor. Povestea lor este doar atât: o poveste, iar tu *știi* acest lucru, pentru că așa simți. La fel de bine îți poți da seama și când cuvintele lor sunt adevărate.

Indiferent dacă este adevărată sau fictivă, tu nu trebuie să crezi povestea nimănui. Nu trebuie să îți formezi o opinie în legătură cu ea. Nu ești nevoit să îți exprimi această opinie. Nu trebuie să fii de

acord cu povestea ascultată, la fel cum nu trebuie să fii nici în dezacord cu ea. Este suficient să o *ascuți*. Cu cât persoana pe care o ascuți este mai impecabilă în ceea ce spune, cu atât mai clar va fi mesajul transmis de ea, dar tu trebuie să pornești de la premisa că povestea unui alt artist visător nu are nimic de-a face cu tine. Indiferent dacă te include și pe tine, ea nu te poate afecta în niciun fel din punct de vedere personal. O ascuți și înțelegi toate cuvintele, dar acestea nu te pot influența. Tu nu mai judeci ce spun ceilalți, pentru că înțelegi acest mecanism. De fapt, ei te informează doar în ceea ce privește lumea lor virtuală.

Tu știi deja că toți artiștii visători trăiesc în propriul lor vis, în lumea lor subiectivă. Tot ceea ce percep ei în această lume este adevărat pentru ei, dar pentru tine nu reprezintă un adevăr. Singurul adevăr pe care îl poți cunoaște tu este cel din lumea *ta* subiectivă. De aceea, nu ai nimic de dovedit celorlalți. De asemenea, nu-ți pasă dacă au dreptate sau nu. Respecti opiniile tuturor, știind din start că ele exprimă adevărul unui alt artist. Acest respect este extrem de important. Dacă vei învăța să ascuți, îți vei manifesta întotdeauna acest respect față de ceilalți artiști, față de arta sau de creația lor.

Toți artiștii au dreptul de a-și crea viața exact așa cum doresc. Ei au dreptul de a crede absolut orice doresc și de a spune orice doresc. Dacă nu vei învăța să îi ascuți, tu nu vei putea înțelege ce spun ei. Ascultarea este foarte importantă în procesul comunicării. Dacă vei învăța să îi ascuți, vei înțelege exact ce doresc să spună oamenii. În continuare, va depinde numai de tine ce vei face cu această informație. Tu poți reacționa sau nu, poți fi de acord sau nu cu ceea ce spun ei, în funcție de ceea ce îți dorești *tu*.

Simplul fapt că altcineva dorește ceva nu înseamnă că trebuie neapărat să îi dai ceea ce își dorește. Ceilalți oameni încearcă întotdeauna să îți capteze atenția, întrucât numai în acest fel îți pot transmite informațiile lor. De multe ori, tu nu îți dorești aceste informații. În astfel de cazuri, ascultă-i, apoi ignoră informațiile primite și vezi-ți de treabă. Dacă informațiile respective îți atrag cu adevărat atenția, ascultă-le cu atât mai atent, pentru a afla dacă ele prezintă importanță pentru tine. Împărtășește-ți apoi punctul de vedere (dar numai dacă dorești), pornind de la premisa că nu este altceva decât un punct de vedere. Depinde numai de tine dacă dorești sau nu să faci acest lucru, dar cheia întregului proces este *ascultarea*.

Dacă nu vei învăța să ascuți, tu nu vei putea înțelege niciodată ceea ce doresc să îți transmit eu. Te vei repezi imediat să tragi concluzii și vei reacționa ca și cum cuvintele mele ar face parte integrantă din visul tău. În realitate, ele nu fac. Ori de câte ori un alt artist îți împărtășește visul lui, fii conștient de acest lucru: că este visul *lui*. Tu știi foarte bine care este visul tău, ce include și ce nu include el.

Prin această carte, eu îți împărtășesc maniera în care percep eu lumea. Ceea ce spun este adevărat pentru mine, dar eu însumi știu că această poveste nu reprezintă adevărul *absolut*; de aceea, nu trebuie să mă crezi. Orice ți-aș spune, este doar punctul meu de vedere. Desigur, din punctul meu de vedere, eu îți împărtășesc adevărul curat. Fac tot ce îmi stă în puteri pentru a rosti aceste cuvinte în maniera cea mai impecabilă cu putință, astfel încât să înțelegi ce doresc să îți transmit, dar oricât de clar ar fi mesajul meu, eu știu foarte bine că tu îl vei distorsiona de îndată ce îl vei recepta. Vei asculta mesajul meu, dar ți-l vei repeta într-o manieră complet diferită, în funcție de punctul *tău* de vedere.

Indiferent dacă ceea ce îți spun eu reprezintă sau nu adevărul absolut, ceea ce crezi tu poate să nu fie adevărat. Eu nu reprezint decât o jumătate a adevărului transmis; cealaltă jumătate ești tu. Eu sunt responsabil pentru ceea ce spun eu, dar nu și pentru ceea ce înțelegi tu. Tu ești singurul responsabil pentru ceea ce înțelegi și pentru ceea ce faci în continuare cu mesajul meu, pentru că tu ești cel care dă semnificație cuvintelor pe care le ascuți acum.

În clipa de față, tu interpretezi mesajul meu în funcție de cunoașterea ta personală. Altfel spus, rearanjezi aceste simboluri și le transformi într-o manieră care să îți permită să menții echilibrul cu celelalte convingeri din sistemul tău de valori. Odată atins acest echilibru, este posibil să îmi accepți

sau nu povestea, considerând-o adevărată. Poți porni chiar de la premisa că ceea ce îți spui singur în mintea ta este ceea ce am vrut eu să spun, dar acest lucru este relativ. La fel de bine, tu ai putea interpreta greșit cuvintele mele. Te-ai putea folosi de ele pentru a mă condamna, pentru a-i condamna pe alți oameni, pentru a te condamna pe tine însuși, pentru a-ți judeca religia sau filozofia de viață ori pentru a te înfuria pe alți oameni, dar mai ales pe tine însuși. Alternativ, ai putea folosi cuvintele mele pentru a descoperi adevărul, pentru a-ți descoperi esența, pentru a te împăca cu tine însuși și pentru a-ți schimba mesajul pe care ți-l transmiți singur.

Orice ai face cu cuvintele mele, acest lucru depinde exclusiv de tine. Este visul tău, iar eu ți-l respect. Nu trebuie să mă crezi neapărat, dar dacă vei învăța să ascuți, vei înțelege ce doresc să spun, iar dacă aceste informații vor căpăta un sens în mintea ta, le-ai putea integra în visul tău, dar numai dacă vei dori acest lucru. La fel de bine, vei putea prelua numai o parte dintre ele, care îți convine, pentru a-ți modifica visul, ignorând partea cu care nu ești de acord. Din punctul meu de vedere nu va exista nicio diferență, dar din punctul tău de vedere ar putea exista o astfel de diferență, întrucât eu pornesc de la prezumția (știind că este o simplă prezumție) că tu îți dorești să devii un artist mai bun, motiv pentru care ești dispus să îți pui la îndoială convingerile actuale.

Așadar, *fii sceptic*. Nu mă crede pe cuvânt. Nu crede pe nimeni pe cuvânt, dar mai presus de toate, nu te crede pe tine însuși pe cuvânt. Înțelegi ce vreau să spun atunci când afirm: *nu te crede pe tine însuși pe cuvânt*? Vreau să spun: nu crede automat în vocea cunoașterii din mintea ta! Ea nu reprezintă altceva decât o sumă de cunoștințe și de opinii adunate de la alții. Atunci când refuzi să crezi în aceste cunoștințe, tu poți evolua extrem de rapid, căci nimic din ceea ce ai învățat până în prezent nu reprezintă adevărul curat. Tot ceea ce știi tu, întreaga ta lume subiectivă, reprezintă o sumă de simboluri. Esența ta reală nu are nimic de-a face cu simbolurile care îți vorbesc în mintea ta. Știind acest lucru, fii întotdeauna sceptic față de ele și nu le crede niciodată.

De pildă, dacă vocea din mintea ta îți spune: „Sunt gras. Sunt urât. Sunt bătrân. Sunt un ratat. Nu sunt suficient de bun. Nu sunt suficient de puternic. Nu voi reuși niciodată”, nu o crede, pentru că nu spune decât minciuni. Mesajul pe care ți-l transmite este distorsionat. Nimeni nu te obligă să crezi aceste minciuni. Folosește-te de puterea îndoielii pentru a evalua fiecare mesaj pe care ți-l transmiți singur. „Este oare *adevărat* că sunt urât? „Este oare *adevărat* că nu sunt suficient de bun?” Cum este acest mesaj: real sau virtual? Este virtual, desigur. Niciunul din aceste mesaje nu provine de la viață, adică de la adevărul imuabil. Ele provin din cunoașterea ta distorsionată. Adevărul este că nu există oameni urâți, la fel cum nu există oameni care nu sunt suficient de buni sau suficient de puternici. Nu există o Carte universală a Legii care să confirme aceste judecăți. Ele nu sunt altceva decât legăminte pe care le fac oamenii cu ei înșiși.

Investirea credinței personale în vocea cunoașterii din mintea ta este una dintre cele mai proaste investiții pe care le poți face vreodată, căci tu ți-ai spus numai minciuni de-a lungul întregii tale vieți, iar motivul pentru care viața ta se dovedește adeseori un coșmar este tocmai acela că ai crezut în aceste minciuni. Tu te folosești de simbolurile învățate pentru a-ți face singur rău. În acest context, visul tău personal se poate transforma într-un iad (minciunile conduc întotdeauna la crearea unui iad personal). Dacă suferi, acest lucru nu se datorează faptului că altcineva te face să suferi, ci faptului că îl ascuți pe tiranul din mintea ta. Dacă vei reuși să supui acest tiran, iar judecătorul și victima din mintea ta vor dispărea, nu vei mai suferi vreodată.

Tiranul din interiorul tău este nemilos. El nu știe altceva decât să te abuzeze, folosindu-se de simbolurile pe care i le-ai pus la dispoziție. Tiranul se hrănește cu otrava generată de emoțiile tale negative, iar maniera în care îți trezește aceste emoții constă în emiterea de judecăți critice și de opinii. Niciun alt om nu te va judeca vreodată atât de sever cum te judeci tu singur. Oricât de mult ai vrea să scapi de această judecată, de condamnare și de pedeapsă, îți este imposibil, căci tu nu poți scăpa de gândurile tale. Dacă nu-ți place de altcineva, te poți îndepărta de el, dar dacă nu-ți place de tine însuși, oriunde te-ai duce, tu vei fi acolo. Te poți ascunde de oricine altcineva, dar nu și de propria ta judecată. Practic, nu ai nicio scăpare.

Așa se explică de ce atât de mulți oameni se refugiază în excesul de mâncare, de droguri, de alcool,

devenind dependenți de diferite substanțe sau comportamente. Ei nu încearcă altceva decât să scape de propria lor poveste, de propria lor creație, care distorsionează toate simbolurile din mintea lor. Există chiar oameni care suferă atât de intens din cauza durerii emoționale provocate de această poveste încât se decid să se sinucidă. Iată până unde pot merge minciunile. Vocea cunoașterii din mintea noastră poate deveni atât de distorsionată și poate crea o ură de sine atât de intensă încât ne poate determina chiar să ne luăm viața. Și totul se datorează faptului că dăm crezare opiniilor pe care le-am învățat de-a lungul anilor.

Imaginează-ți că toate opiniile tale, la care se adaugă cele ale oamenilor din jurul tău, sunt precum un uragan uriaș care face ravagii în interiorul tău. Imaginează-ți ce înseamnă să crezi în toate aceste opinii! Dacă îți vei manifesta scepticismul, refuzând să dai automat crezare acestor opinii, ele nu te vor putea tulbura, clătănându-te din centrul tău. Atunci când deții controlul asupra propriei simbolistici, tu ești întotdeauna centrat, relaxat și calm, știind că cel care face alegerile din viața ta este sinele tău *real*, nu simbolurile din mintea ta. Tu nu te folosești de simboluri decât atunci când dorești să comunici ceva.

Tu ești artistul vieții tale. De aceea, poți aranja aceste simboluri exact așa cum dorești, pentru că ele ascultă de tine. De pildă, te poți folosi de ele pentru a cere lucrurile de care ai nevoie, pentru a exprima ceea ce îți dorești sau ceea ce nu îți dorești. Îți poți exprima cu ajutorul lor gândurile, emoțiile, visele, dând naștere celor mai frumoase poeme sau proze. Simplul fapt că te folosești de limbaj pentru a comunica cu ceilalți oameni nu trebuie să însemne însă că îi și dai crezare. La urma urmelor, de ce ar trebui să crezi ceea ce știi deja? Este o prostie să vorbești cu tine însuși atunci când ești singur. Ce ți-ai putea spune, care să nu știi deja?

Dacă vei înțelege în profunzime în ce constă al cincilea legământ, tu vei înțelege inclusiv motivul pentru care nu trebuie să dai crezare lucrurilor pe care le *vezi*, respectiv pe care le cunoști dincolo de cuvinte. Adevărul nu poate fi exprimat niciodată prin cuvinte. El este cunoscut pur și simplu. Poate fi simțit dincolo de cuvinte, motiv pentru care mai este numit *cunoaștere tăcută*. Cunoașterea tăcută este acea cunoaștere care apare înainte de a-ți investi credința în simboluri. Dacă te vei deschide față de acest adevăr și dacă vei învăța să asculți, simbolurile își vor pierde valoarea pentru tine, și singurul lucru care va mai rămâne va fi adevărul. Atunci, nu va mai rămâne nimic de cunoscut sau de justificat.

Eu știu că ceea ce îți spun acum nu este foarte ușor de înțeles, deși este atât de simplu încât este de-a dreptul evident. Mai devreme sau mai târziu, tu vei înțelege că toate cuvintele sunt simboluri care nu sunt adevărate decât pentru că le dai crezare. Dacă ai renunța la ele, ce ar mai rămâne? Adevărul. De pildă, dacă vezi un scaun, chiar dacă nu știi care este numele lui, te poți așeza pe el, iar adevărul va fi prezent. Materia face parte integrantă din adevăr. La fel și viața, lumina sau iubirea. Visul uman nu face parte din adevăr, ceea ce nu înseamnă că este ceva rău. Conceptul de „rău” este tot un simbol, deci nu este adevărat.

Dacă vei înțelege că tu ești cel care își creează întreaga simbolistică, cu scopul de a comunica cu ceilalți oameni, vei descoperi că aceste simboluri nu sunt în sine bune sau rele, corecte sau greșite. Ele devin corecte sau greșite numai în funcție de convingerile tale. Convingerile tale au această putere, dar adevărul imuabil transcende convingerile. Dacă vei transcende simbolurile, vei descoperi o lume a perfecțiunii în care tot ceea ce există este desăvârșit. Chiar și investirea credinței tale în cuvinte este desăvârșită. Chiar și mânia, dramele și minciunile tale sunt perfecte în această lume. Chiar și iadul în care te complaci uneori devine perfect, pentru că în această lume nu există altceva decât perfecțiunea. Imaginează-ți cum ar fi fost dacă ți-ai fi trăit întreaga viață fără a învăța toate minciunile care alcătuiesc cunoașterea ta actuală și fără a suferi din cauza investirii credinței tale în ele, în superstiții și în opinii. Ți-ai fi trăit atunci viața la fel ca celelalte animale, păstrându-ți inocența.

Prin procesul de dresare, tu ți-ai pierdut inocența, după care ai început să o cauți din nou. În decursul acestui proces, ai dobândit luciditatea. Atunci când conștiința ta se trezește din nou, tu devii complet responsabil pentru evoluția ta, respectiv pentru alegerile pe care le faci în viață.

În decursul procesului de educație în vederea integrării în visul planetar, tu nu ai de ales. Singura ta opțiune este să înveți o sumedenie de minciuni. A sosit timpul să inversezi acest proces și să înveți cum să te integrezi în adevăr prin urmarea inimii tale. Procesul de dezvățare, pe care eu îl numesc *dez-dresare*, este pe cât de lent, pe atât de puternic. Așa cum spuneam mai devreme, ori de câte ori îți redobândești credința investită într-un simbol, puterea ta personală se amplifică, iar acest proces continuă până când întreaga simbolistică își pierde puterea de seducție asupra ta.

Atunci când îți asumi din nou puterea investită în simboluri, visul colectiv își pierde influența asupra ta. Când întreaga putere se întoarce la tine, tu devii practic invincibil. Nimeni și nimic nu te va mai putea înfrânge de acum înainte. Sau poate ar trebui să spun că tu însuși nu te mai poți învinge singur, căci practic despre asta vorbim.

Atunci când îți recuperezi întreaga putere investită în simboluri, tu nu mai crezi automat în orice gând care îți trece prin minte. Nu mai crezi nici măcar în propria ta poveste, dar o asculți și o respecti, așa că o poți savura, la fel ca atunci când citești un roman sau când te duci la un film. Atunci când îți dai seama în ce constă diferența între realitatea efectivă și cea virtuală, capeți încredere în prima și o privești cu neîncredere pe a doua, dar le poți savura pe amândouă. Te poți bucura în egală măsură de ceea ce este și de creația din mintea ta.

Chiar dacă știi că povestea ta nu este adevărată, tu îți poți crea o poveste sublimă, lăsând viața să se călăuzească după ea și să o manifeste. Altfel spus, îți poți crea propriul tău rai personal, trăindu-l chiar aici, pe pământ. Dacă ajungi să înțelegi poveștile celorlalți oameni și dacă aceștia ajung să îți înțeleagă povestea ta, împreună cu ei poți crea cel mai frumos vis planetar. Dar pentru ca toate acestea să devină cu puțință, trebuie mai întâi să treci prin procesul de dezvățare, iar cel de-al cincilea legământ reprezintă instrumentul perfect în acest scop.

Oriunde te-ai duce în această lume, tu vei auzi nenumărate opinii și povești de la tot felul de oameni. Tot felul de povestitori, care de care mai talentat, vor dori să te învețe cum să îți trăiești viața: „Iată ce ar trebui să faci: cutare și cutare lucru, dar să nu faci cutare lucru”. Nu îi crede. *Fii sceptic, dar ascultă-i pe toți*, iar apoi stabilește singur ce ai de făcut. Fii responsabil pentru fiecare alegere din viața ta. La urma urmelor, această viață îți aparține în exclusivitate, așa că nimeni nu are dreptul să se amestece în ea.

Secole la rând, au existat întotdeauna oameni care au pretins că știu care este voința lui Dumnezeu. Aceștia au călătorit în întreaga lume și au predicat bunătatea și corectitudinea, dar i-au condamnat pe toți oamenii. Secole la rând, au existat profeți care au prezis tot felul de catastrofe. Nu cu foarte mult timp în urmă, tot felul de oameni au prezis că la trecerea în anul 2000 toate computerele din lume vor cădea, iar societatea pe care o cunoaștem se va prăbuși. Au existat chiar unii care au afirmat că ne vom întoarce la era cavelor. Trecerea s-a produs, oamenii au sărbătorit Revelionul și nu s-a întâmplat nimic.

Profeții care au prezis și care au așteptat sfârșitul lumii au existat de mii de ani. Cândva, un mare maestru a spus: „Vor apărea numeroși profeți falși care vor pretinde că rostesc cuvântul lui Dumnezeu. *Nu îi credeți*”. Pe scurt, al cincilea legământ nu este deloc nou. *Fii sceptic, dar învață să asculți*.